

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 36/16
V Lucemburku dne 5. dubna 2016

Rozsudek ve spojených věcech C-404/15 a C-659/15 PPU
Pál Aranyosi a Robert Căldăraru

Výkon evropského zatýkácího rozkazu musí být odložen, je-li dáno skutečné nebezpečí nelidského nebo ponižujícího zacházení vzhledem k podmínkám, za nichž má být dotyčná osoba omezena na své svobodě v členském státě, ve kterém byl zatýkácí rozkaz vydán

Nelze-li existenci tohoto nebezpečí vyloučit v přiměřené lhůtě, musí orgán pověřený výkonem zatýkácího rozkazu rozhodnout, zda je namíste postup předání ukončit

Ve věci C-404/15 vydal maďarský vyšetřující soudce vůči maďarskému státnímu příslušníkovi P. Aranyosimu dva evropské zatýkácí rozkazy pro účely jeho trestního stíhání pro dva trestné činy krádeže vloupáním, které údajně spáchal v Maďarsku.

Ve věci C-659/15 PPU vydal rumunský soud evropský zatýkácí rozkaz vůči R. Căldăraruovi za účelem výkonu trestu odnětí svobody v Rumunsku v trvání jednoho roku a osmi měsíců pro řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění.

Vzhledem k tomu, že oba muži byli vypátráni v Německu, musí zatýkácí rozkazy posoudit německé orgány.

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vrchní zemský soud v Brémách, Německo), jemuž byla předložena otázka, zda musí být tyto zatýkácí rozkazy vykonány, konstatoval, že podmínky omezení svobody, jakým by P. Aranyosi a R. Căldăraru mohli být vystaveni v maďarských a rumunských věznicích, porušují základní práva, a to konkrétně ustanovení Listiny základních práv Evropské unie zakazující nelidské nebo ponižující tresty či zacházení. V rozsudcích z 10. června 2014 a 10. března 2015 totiž Evropský soud pro lidská práva dospěl k závěru, že Rumunsko a Maďarsko porušily základní práva v důsledku přetíženosti jejich vězeňských zařízení¹.

Německý soud se Soudního dvora táže, zda za takových okolností může nebo musí být výkon evropských zatýkácích rozkazů odmítnut nebo podmíněn obdržением informací od vystavujícího členského státu, které umožní ověřit soulad podmínek omezení svobody se základními právy.

Vzhledem k tomu, že R. Căldăraru je v současnosti držen ve vazbě v Německu, byla jeho věc projednána v naléhavém řízení o předběžné otázce upraveném jednacími řádem Soudního dvora. P. Aranyosi v současnosti není zadržován, a proto jeho věc nebyla projednána v takovém řízení. Jelikož však jsou obě věci tematicky totožné, rozhodl Soudní dvůr o jejich spojení pro účely rozsudku.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr připomněl, že absolutní zákaz nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu je součástí základních práv chráněných unijním právem. Má-li tedy orgán pověřený výkonem zatýkácího rozkazu k dispozici poznatky svědčící o skutečném nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení s osobami, jimž bylo uloženo omezení svobody ve

¹ V případě Rumunska se jedná o věci Vociu v. Rumunsko, č. 22015/10; Bujorean v. Rumunsko, č. 13054/12; Mihai Laurențiu Marin v. Rumunsko, č. 79857/12, a Constantin Aurelian Burlacu v. Rumunsko, č. 51318/12. V případě Maďarska se jedná o věci Varga a další v. Maďarsko, č. 14097/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 a 64586/13.

vystavujícím členském státě, musí nejprve toto nebezpečí posoudit a teprve poté může rozhodnout o vydání dotyčné osoby.

Pokud takové nebezpečí vyplývá ze všeobecných podmínek omezení svobody v dotyčném členském státě, nemůže konstatování tohoto nebezpečí samo o sobě vést k odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu. Je totiž nezbytné prokázat, že existují vážné a prokazatelné důvody se domnívat, že dotyčná osoba bude skutečně takovému nebezpečí vystavena v důsledku podmínek, za nichž má být omezena na své svobodě.

Aby bylo možné toto nebezpečí pro dotyčnou osobu posoudit, musí orgán pověřený výkonem zatýkacího rozkazu požádat vystavující orgán o naléhavé poskytnutí všech nezbytných informací o podmínkách omezení svobody.

Pokud orgán pověřený výkonem zatýkacího rozkazu na základě poskytnutých informací nebo na základě jiných informací, které má k dispozici, konstatuje, že ve vztahu k osobě, které se zatýkací rozkaz týká, je dáno skutečné nebezpečí nelidského nebo ponižujícího zacházení, **musí být výkon zatýkacího rozkazu odložen až do obdržení doplňujících informací, které umožní vyloučit existenci takového nebezpečí. Nemůže-li být existence takového nebezpečí vyloučena v přiměřené lhůtě, musí tento orgán rozhodnout, zda je namístě postup předání ukončit.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106